

**МІНІСТЕРСТВО ОХОРОНИ ЗДОРОВ'Я
БУКОВИНСЬКИЙ ДЕРЖАВНИЙ МЕДИЧНИЙ
УНІВЕРСИТЕТ**

**м. Чернівці
16-17 лютого 2024**

**МАТЕРІАЛИ
З НАУКОВО-ПРАКТИЧНОЇ КОНФЕРЕНЦІЇ
З МІЖНАРОДНОЮ УЧАСТЮ
"МЕДИЧНА СИМУЛЯЦІЯ-
ПОГЛЯД У МАЙБУТНЄ"**

5.емпатичні вміння, наприклад емпатійна реакція передає дитині три основні повідомлення: «Мені не байдуже, як ти почуваєшся», «Я намагаюся зрозуміти, що ти відчуваєш» і «Це нормально відчувати те, що відчуваєш ти».

6.вміння надати інформацію батькам при тяжких хронічних або невиліковних захворюваннях, зокрема про довгострокові наслідки, генетичні та соціальні наслідки.

Висновок. Використання пацієнт-орієнтованого підходу, емпатії, спільного прийняття рішень покращує взаємовідносини між пацієнтом і лікарем, ефективність терапії та підвищення прихильності до призначеного лікування в педіатрії.

Список використаних джерел:

1. Галіяш Н., Петренко Н., Бількевич Н. Формування комунікативної компетентності як фундаментальної складової професії лікаря. Медична освіта.2019; 2:64-67.
2. Стефанишин К. Л. Професійна комунікація педіатра з дитиною та її батьками: методична розробка практичного заняття для викладача. Медична освіта. 2022; (4):107–116. <https://doi.org/10.11603/m.2414-5998.2021.4.12699>
3. Копійка Г.К., Кравченко Т.Ю., Лотиш Н.Г. Шляхи удосконалення комунікативних навичок у лікарів-інтернів. Забезпечення якості вищої освіти: V Всеукр. наук.-метод. конф., 12–14 квітня 2023 р., Одеса: тези. доп. – Одеса: ОНТУ, 2023. – С. 88–90.
4. Трачук Л. Рекомендації для спілкування лікаря з пацієнтом в онкології, акушерстві, гінекології та педіатрії. PMGP [Інтернет]. 11 січня 2019 р. [цитовано 12 січня 2024 р.];3(4):e0304126. Доступно з: <https://e-medjournal.com/index.php/psp/article/view/126>.

ПЕРСПЕКТИВИ СИМУЛЯЦІЙНОГО НАВЧАННЯ

Спиридонова К. О, Євграфов Б. В.

Буковинський державний медичний університет, м. Чернівці

Симуляційне навчання (від. лат. *simulatio* — імітація, удавання) — метод навчання, в основі якого полягає імітація будь-якого фізичного процесу за допомогою штучної (наприклад, механічної або комп'ютерної) системи [1]. З кожним роком симуляційні методи все більше охоплюють різні сфери діяльності, що збільшують їх перспективи у майбутньому використанні в різноманітних галузях. Симуляційні технології виходять за межі аудиторій, надаючи студентам реалістичні інтерактивні ситуації для покращення їх навичок. Особливо, це важливо для здобувачів вищої

медичної освіти, від яких згодом залежатимуть життя людей, тому покращення умов та ефективності навчання є дуже складним та важливим процесом, що зумовлений багатьма чинниками.

Метою нашої роботи є розкриття перспектив симуляційного навчання для майбутніх медичних фахівців та проведення аналізу ефективності новаторських технологій цієї форми освіти.

Покращення якості навчання у медичних вузах забезпечується різними методами. Воно здійснюється шляхом створення умов для теоретичної підготовки, самостійного виконання діагностичних і лікувальних маніпуляцій під керівництвом лікарського і педагогічного колективів, психологів, засноване на принципах проблемно-орієнтованого підходу [2].

Забезпечення ефективного навчання - одне із найбільших перспектив симуляційних методів. Різні симуляції дозволяють студентам використовувати на практиці вивчену теоретичну інформацію, що забезпечує ефективне засвоєння матеріалу. Покращення клінічних навичок та засвоєння теорії сприяє зміцненню фундаменту знань студентів медичних, що формує великі перспективи у майбутній лікарській практиці.

У різних країнах світу витрачається до 17 % бюджету лікарень на фінансування різноманітних справ, пов'язаних саме із лікарськими помилками, через які люди не тільки отримують травми, а й помирають. Так в Ізраїлі через лікарські помилки гине в середньому 6-7 тис. людей за рік, у Великобританії лікарські помилки посідають третє місце в структурі причин смерті після раку та серцево-судинних захворювань, приблизно 40 тис. людей щороку [3]. Імітації різних сценаріїв дозволяють удосконалити свої вміння у безпечному та комфортному середовищі, що сприяє підготовці майбутніх фахівців до реальних ситуацій. Такі методи забезпечують набуванню практичного досвіду без реального ризику для пацієнтів.

Одне із головних умінь будь-якого лікаря - вміти працювати в команді, бо часом саме комплексний підхід до пацієнта, чи колективна експертиза, можуть в критичній ситуації врятувати людину. Симуляції можуть включати сценарії, що вимагають співпраці в команді, які готують студентів до колективної роботи.

Симуляційне навчання зменшує стрес та забезпечує психологічну підготовку до подальшої праці. Тренування у віртуальних умовах дозволяє студентам-медикам зменшити психічне навантаження та адаптуватися до роботи в медичному середовищі.

Медицина не стоїть на місці - постійно розвивається завдяки новим технологіям, дослідженням і відкриттям, тому й лікарі повинні удосконалювати свої знання та вміння. Використання сучасних технологій у

симуляційному навчанні забезпечують якісну підготовку студентів до використання інновацій у медичній практиці. Прикладом може стати використання тривимірного друку в галузі медицини. На сьогоднішній день тривимірний медичний друк застосовується у таких областях: індивідуальні протези як тимчасового, так і постійного носіння, хірургічні інструменти, симуляційні посібники для навчання студентів-медиків та передопераційну підготовку хірургів [4]. Це також забезпечує можливість виготовлення точних моделей анатомічних структур людини, які можуть використовуватися у навчанні студентів медичних університетів.

Отже, симуляційне навчання невід'ємна частина професійної підготовки компетентних фахівців, що допомагає підвищити рівень навичок та впевненості у майбутніх медичних спеціалістів, зменшити кількість лікарських помилок та покращити якість медичної допомоги. Таким чином, симуляції відкривають ще більші перспективи використання у галузі медицини.

Список використаних джерел:

1. Симуляційне навчання в медицині: міжнародний та вітчизняний досвід / В.В. Артьоменко, С.С. Семченко, О.С. Єгоренко Д. А. та ін. // Одеський медичний журнал. - 2015. - № 6. - С. 67-74.
2. Артеменко В.В., Носенко В.М., Берлинская Л.И. Проблемно-ориентированный подход в системе симуляционного обучения медицинских работников // Гуманітарний вісник ДВНЗ «Переяслав-Хмельницький державний педагогічний університет ім. Г. Сковороди». 2015. Т.5 (65), додаток 1, В.36. – с. 16-23.
3. Структура та організація роботи симуляційного центру на прикладі Одеського навчально-інноваційного центру практичної підготовки лікаря / В. В. Артьоменко [та ін.] // Журнал управління закладом охорони здоров'я : Консультаційно-довідкове видання - К. : ТОВ «Міжнародний центр фінансово-економічного розвитку - Україна», 2007-2015. - № 2. - С. 58-70.

РОЛЬ ВІРТУАЛЬНОЇ РЕАЛЬНОСТІ У ТРЕНУВАННІ ХІРУРГІВ

**Стрельчук О.М., Смандич В.С., Хухліна О.С., Ходоровський В.М.,
Бондар В.О.**

Буковинський державний медичний університет, м. Чернівці

Технології віртуальної реальності (VR) стрімко розвиваються за останні кілька років. Віртуальна реальність (VR) — це інноваційний повністю цифровий світ, який було створено за допомогою комп'ютерних систем, які забезпечують повний спектр відчуттів. Найбільш поширене застосування